

Рік війни, рік загартування незламного ТДАТУ:

університет у нових реаліях воєнного часу

2023. Минув рік війни. Нелегкий рік. Рік випробувань та шалених змін, рік розчарувань, втрат, горя і переоцінки цінностей.

Майже рік ми живемо в нових реаліях. Як ми вижили, як ми прожили цей страшний рік війни... Ми - це велика університетська родина ТДАТУ.

24 лютого 2022 року, четвер – дата, яка розділила життя всіх українців на «до» і «після». Мрії, плани і перспективи розвитку, здавалося, залишилися у тому «до», малюючи для кожного з нас криваву червону лінію.

На світанку 24 лютого російські ракети вдарили по військовій базі Мелітополя, де розміщувалася 25-та транспортна авіаційна бригада. Жах, ступор, розгубленість... а що буде далі?

Було сподівання, надія, що це закінчиться за лічені дні, що якась світова спільнота зупинить російську агресію. Але цього не сталося. Після перших пострілів, вибухів, які були о п'ятій годині ранку, вже о четвертій годині вечора перші російські броньовані машини і танки були на південному в'їзді до міста Мелітополя.

Наступного дня після початку повномасштабного вторгнення російських військ в Україну Міністерство освіти і науки України рекомендувало зупинити освітній процес у закладах освіти всіх рівнів і відправити здобувачів освіти й освітян на двотижневі канікули.

З перших днів війни університету потрібно було жити в нових реаліях: приймати багато важливих рішень щодо першочергових завдань. Передусім, переведення освітнього процесу в режим дистанційного навчання; організація цілодобового чергування у корпусах ТДАТУ з метою забезпечення збереження матеріальних ресурсів університету; гуманітарна підтримка студентів, які залишились проживати в гуртожитку ТДАТУ. Підрозділи університети працювали щодня в режимі чергування для забезпечення нагальних питань діяльності ТДАТУ.

Спільнота університету з відповідальністю долала усі виклики, що випали на її долю. Напруженість не відпускала. Усі очікували, як далі поведуть себе окупанти.

Збройна агресія ерефії не могла оминати таких інституцій як університети. На окупованих територіях у Запорізькій області окупанти вирішили створити свою систему освіти. Російські окупанти провели заздалегідь продуману операцію – захоплення університетів Мелітополя: Таврійського агротехнологічного та Мелітопольського педагогічного університетів.

27 травня 2022 року окупаційною владою рф були захоплені будівлі навчальних корпусів і гуртожитків ТДАТУ разом з документацією та матеріально-технічною базою. Крім того, було оголошено про створення на базі ТДАТУ, так званого, мелітопольського університету імені Макаренка, до складу якого увійшли 5 закладів вищої освіти та 6 коледжів Запорізької області.

Ганебно, що частина викладачів університету, більшість з яких є його випускниками, зрадили рідну Альма матер і пішли на співпрацю з окупаційною владою у псевдо-університет.

Згадалась історія МІМСГ 1941 року, коли інститут масово евакуювали до Ашхабаду.. У музейних архівах не так давно був знайдений документ зі спогадами про МІМСГ у часи війни з деталями і подробицями... Невже знову історія повторюється?

Відповідно до рекомендацій і наказу МОН України, ТДАТУ, його управлінський і логістичний центри, були тимчасово переміщені до м. Запоріжжя на базу ЗНУ. Крім того, цим же наказом до міста Запоріжжя були тимчасово переміщені з тимчасово окупованих територій відокремлені структурні підрозділи університету, зокрема: Мелітопольський, Ногайський, Бердянський і Василівський фахові коледжі ТДАТУ, а до міста Кропивницький, на базу Кропивницького фахового коледжу, був тимчасово переміщений Новокаховський фаховий коледж ТДАТУ.

Рішення про тимчасове переміщення ТДАТУ разом із коледжами було вкрай складним, але своєчасним і єдиним правильним рішенням, основною метою якого було збереження життя і здоров'я співробітників, а також створення безпечного освітнього середовища, організацію здобуття освіти, освітнього процесу в умовах воєнного стану.

Війна рф проти України, тимчасове переміщення примусило ТДАТУ зіштовхнутися з низкою викликів: вижити, продовжувати надавати якісні освітні послуги, зберегти науково-педагогічний потенціал, не розгубити студентів. Втрата інфраструктури була найбільшою проблемою. Адже інфраструктурна складова прямо впливає на здатність надавати якісну освіту і проводити наукову діяльність.

Головним завданням було збереження університету. Не втратити віри і надії на повернення до мирного життя, повернення в рідне місто і університет. Тоді стало зрозуміло, що саме люди — університетська спільнота — виявилися тим стрижнем, який дозволив утримати позиції та продовжити працювати. Відданість викладачів, студентів, співробітників університету вражали! Більшість з них прийняли важке рішення - покинути домівки і виїхати з Мелітополя, не змирившись з окупацією.

Для забезпечення освітнього процесу, було прийняте рішення про реорганізацію певних структур ТДАТУ. Крім того, було прийняті відповідні рішення щодо кадрових призначень керівників усіх реорганізованих

структурних підрозділів. Незважаючи на усі труднощі була проведена державна атестація і усі випускники отримали дипломи. Студенти молодших курсів пішли на літні канікули.

З 20 червня почав працювати офіційний вебсайт ТДАТУ, який був у інформаційній блокаді чотири місяці. Відтоді інформація щодо діяльності університету почала з'являтися регулярно на сайті, у соцмережах ТДАТУ. Ми знайомили світ зі своєю діяльністю, і всі зрозуміли, що ТДАТУ живе, працює, навчає.

А попереду була вступна кампанія. Повномасштабне вторгненням РФ в Україну значно ускладнило профорієнтаційну роботу. Нові реалії життя змусили університет вдаватися до пошуку альтернативних методів проведення профорієнтаційної роботи. Був використаний увесь спектр можливих спілкувань, піар-заходів та Zoom – конференцій. Все це дало свої добрі плоди! І новий навчальний рік ТДАТУ почав з 1556 новими студентами.

Серед досягнень буремного воєнного року:

- активізація налагодження міжнародних партнерських зв'язків;
- отримання Гранту на забезпечення доступу до іншомовної освіти;
- продовження програми ERASMUS+ щодо діджиталізації економіки;
- стажування викладачів за кордоном;
- збереження високих позицій ТДАТУ у міжнародних і національних рейтингах тощо.

Минув рік. ТДАТУ живе, працює, тримає свій освітянський фронт.

Ми усі змінилися. Це рік очищення від ілюзій! Рік загартування.

Рік хоробрості. Рік людської гідності. Рік боротьби за Державність!

Головний підсумок року війни - Україна вистояла! ТДАТУ вистояв!

Ми усі вистояли!

Ми, звичайно, переможемо. Тому що, по-перше, незламні, по-друге, за нас – увесь прогресивний світ, а по-третє, на нашому боці – логіка історичного поступу.

Згадаємо історію МІМСГ – повернення у 1944 році з окупації у Мелітополь. Історія повторюється! Обов'язково!

Віримо в Перемогу! Від цього залежить існування України як Держави і українців як нації.